

Б. П. Яценко

Мартиніка

МАРТИНІКА – острів у групі Навітряних островів Малого Антильського архіпелагу (Вестіндія), заморський департамент Франції. Площа 1128 км². Насел. 386 тис. осіб (2014; афр. або змішаного походження – франц. креоли). Понад 250 тис. вихідців з М. мешкають у Франції, переважно в Парижі. Столиця – Форт-де-Франс (161 тис. осіб). Офіц. мова – французька; поширена також антильська креольська. Релігія – католицизм. М. відкрив Х. Колумб у 1502. Від 1635 – франц. колонія, від 1946 – замор. департамент Франції. Нею керує генерал-губернатор і виборна Регіон. рада (41 депутат). М. делегує 2-х сенаторів і 4-х депутатів у Ген. асамблею Франції. О-в вулканіч. походження, круто здіймається над морем. Найвища точка – вулкан Монтань-Пеле побл. м. Сан-П'єр (1397 м). 8 травня 1902 під час його виверження загинули бл. 28 тис. осіб, зокрема й укр. живописець, графік франц. походження П. Мерварт. Клімат тропічний вологий. Середні температури на узбережжі протягом всього року + 21–30 °С. Вологий сезон у липні–листопаді. Госп-во агропром. і турист.-рекреац. напрямів. Економіка М. тісно пов'язана з економікою ЄС. ВВП 8,3 млрд євро на рік, на душу насел. – 21,5 тис. євро. Основу експорту складають ром і цукор із цукр. тростини, банани, ананаси, цемент, виробы легкої промисловості. Щороку сюди приїжджають понад 500 тис. відпочиваючих. Турист. бізнесом займаються 6 тис. фірм. 1763 у м-ку Труа-Іле народилася імператриця Жозефіна – дружина Наполеона Бонапарта.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Мартиніка / Б. П. Яценко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-65953>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).